FITXA D'ASSIGNATURA

Dramatúrgia Aplicada

PLA DOCENT: Grau en Ensenyaments Artístics Superiors d'Art Dramàtic

ESPECIALITAT: Interpretació

CURS: Quart

MATÈRIA: Dramatúrgia

DADES GENERALS

CODI	0404	
NOM	DRAMATÚRGIA APLICADA	
TIPUS	OBLIGATÒRIA	
CURS I PERÍODE SEMESTRAL D'IMPARTICIÓ	QUART CURS – PRIMER SEMESTRE	
CRÈDITS ECTS I NOMBRE D'HORES	4 crèdits ECTS / 100 hores	
DESGLOSSAMENT	TOTAL	100 hores
	Treball presencial	50 hores
	Treball dirigit (memòries i lectures)	30 hores
	Treball autònom	20 hores
PROFESSORAT	Consulteu la web del centre	
REQUISITS PREVIS DE MATRICULACIÓ I ORIENTACIONS	Per a matricular-se a l'assignatura de **Dramatúrgia aplicada** caldrà haver superat, prèviament, tots els crèdits (180 ECTS) de les assignatures de primer, segon i tercer curs i haver-se matriculat també al **Treball fi de carrera**.	

eòlia centre superior d'art dramàtic

FITXA D'ASSIGNATURA

Dramatúrgia Aplicada

COMPETÈNCIES

MATÈRIA: DRAMATÚRGIA										
ASSIGNATURA	**COMPETÈNCIES**									
	T-01	T-02	T-03	T-07	T-08	T-14	G-01	G-05	EDD.1	EDD.2
Anàlisi dramatúrgica: Shakespeare	X	X			X		X	X		
Anàlisi dramatúrgica: Beckett	X	X			X		X	X		
Dramatúrgia aplicada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

LLEGENDA COMPETÈNCIES

T-01 Organitzar i planificar el treball de forma eficient i motivadora.
T-02 Recollir informació significativa, analitzar-la, sintetitzar-la i gestionar-la adequadament.
T-03 Solucionar problemes i prendre decisions que responguin als objectius del treball que es realitza.
T-07 Utilitzar les habilitats comunicatives i la crítica constructiva en el treball en equip.
T-08 Desenvolupar raonada i críticament idees i arguments.
T-14 Dominar la metodologia d'investigació en la generació de projectes, idees i solucions viables.
G-01 Fomentar l'autonomia i l'autoregulació en l'àmbit del coneixement, les emocions, les actituds i les conductes, mostrant independència en la recollida, anàlisi i síntesi de la informació, en el desenvolupament de les idees i arguments d'una forma crítica i en la seva capacitat per a automotivar-se i organitzar-se en els processos creatius.
G-05 Fomentar l'expressió i creació personal, integrant els coneixements teòrics, tècnics i pràctics adquirits; mostrant sinceritat, responsabilitat i generositat en el procés creatiu; assumint el risc, tolerant el fracàs, i valorant de manera equilibrada l'èxit social
E.DD-01 Concebre propostes escèniques que fonamenten l'espectacle, generant i analitzant conceptes, textos i imatges i valorant les seves propietats representatives i la seva qualitat estètica.
E.DD-02 Projectar la composició de l'espectacle, utilitzant tots els coneixements estètics i tècnics necessaris sobre els diversos llenguatges que participen en la representació.

RESULTATS DE L'APRENENTATGE

MATÈRIA: DRAMATÚRGIA							
ASSIGNATURA	**APRENENTATGE**						
	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7
Anàlisi dramatúrgica: Shakespeare	X	X	X	X			
Anàlisi dramatúrgica: Beckett	X	X	X	X			
Dramatúrgia aplicada	X		X		X	X	X

LLEGENDA APRENENTATGES

A-1 Comprensió dels principals elements de la creació dramatúrgica. Primer des d'una perspectiva teòrica, després des d'un desenvolupament pràctic en exercicis concrets.
A-2 Capacitat de comprendre i analitzar l'estructura de temes i subtemes que suporta una obra.
A-3 Capacitat de comprendre i analitzar un personatge des de qualsevol punt de vista: biogràfic, històric, psicològic.
A-4 Capacitat d'entendre el valor d'un espai significatiu.
A-5 Capacitat de comprensió del fet escènic complet.
A-6 Aplicació de tots els coneixements adquirits a l'anàlisi de les obres de Shakespeare i Beckett.
A-7 Capacitat de participar en un procés de creació dramatúrgica: improvisació, escriptura, estructura, etc.

BLOCS TEMÀTICS

Dramatúrgia aplicada posa de relleu la importància d'entendre per part dels alumnes d'interpretació tot el procés de creació d'un espectacle: des dels inicis, amb la creació del text, fins a la posada en escena. L'objectiu que es persegueix és que l'actor arribi a ser conscient de l'enorme complexitat que suposa coordinar tots els talents necessaris per a arribar a l'estrena. Tot i així, pel fet de tractar-se d'un procés de creació, aquesta assignatura no es pot articular per un temari convencional, sinó que s'ha de plantejar des del punt de vista dels objectius a assolir.
En aquest sentit, els objectius de l'assignatura són:

1. Recerca d'un tema per a un espectacle teatral.
2. El desenvolupament del tema: el desplegament d'estructures.
3. Estructura de personatges com a estructura de subtemes.
4. Les situacions temàtiques com a estructura de subtemes.
5. La creació de l'argument.
6. Creació d'una estructura espacial.
7. Concepció plàstica i musical de l'espectacle.
8. El desenvolupament estructural de la peça en el temps.
9. L'estructura d'emocions.
10. L'estructura energètica.
11. Plantejament d'una posada en escena.

ACTIVITATS D'APRENENTATGE I ORGANITZACIÓ GENERAL DE L'ASSIGNATURA

En el moment d'abordar l'assignatura "Dramatúrgia aplicada", l'alumne ja ha adquirit el gruix dels coneixements necessaris per a esdevenir actor i aborda l'últim any de carrera, que és eminentment pràctic. L'assignatura "Dramatúrgia aplicada" té com a objectiu iniciar el procés de creació d'un espectacle que serà, en el següent semestre, la base dramatúrgica del muntatge de Treball de fi de Grau. Malgrat perseguir una finalitat pràctica com és la creació d'un espectacle, aquest semestre dedicat a la "Dramatúrgia aplicada" haurà d'afrontar aspectes teòrics importants del treball dramatúrgic per tal de fer-lo entenedor als alumnes d'interpretació.

1. En la mesura que l'objectiu és eminentment teòrico-pràctic, la metodologia que s'aplicarà estarà centrada en l'afinació per part de l'alumne dels principals aspectes conceptuals de la Dramatúrgia que són, essencialment, els derivats dels conceptes de tema, subtemes, personatges, conflictes, espai, temps, argument, emoció i energia.
2. El treball sobre tots aquests conceptes es farà a través d'una sèrie de pràctiques dramatúrgiques i escèniques que poden anar des de l'escriptura de textos teatrals a la improvisació escènica.
3. Tot anàlisi, com en qualsevol procés dramatúrgic professional, anirà acompanyat d'un debat col·lectiu amb el conjunt dels alumnes.
4. L'objectiu de tota lectura dramatúrgica és la de percebre, d'una banda, els elements de la significació i, de l'altra, els elements energètics que són els que regeixen la posada en escena. És amb aquesta doble intenció com es faran els anàlisis i els debats a classe.
5. Es donarà especial rellevància a la imaginació i visualització de solucions escèniques per part dels alumnes.
6. L'objectiu, en tot moment, es fer que l'alumne adquireixi els coneixements teòrics fonamentals per a la pràctica de la dramatúrgia.

AVALUACIÓ ACREDITATIVA DELS APRENENTATGES

El sistema d'avaluació és continu, tant pel que fa a les intervencions a classe com pel que fa als treballs pràctics que es demanaran per a complementar l'adquisició de coneixements teòrics. Pel que fa a la part teòrica, al final del semestre es farà un examen per avaluar l'adequada adquisició dels coneixements de l'assignatura. En aquest sentit, es valorarà

el domini conceptual dels coneixements teòrics i la capacitat de relacionar els conceptes amb situacions pràctiques. Es valorarà especialment la capacitat d'integrar els coneixements apresos en les altres assignatures del semestre. Instruments específics d'avaluació que acaben oferint una nota mitja ponderada són:

1. Avaluació continua pel que fa als exercicis que es demanin en relació amb l'assignatura. 30%
2. Valoració de l'actitud a classe pel que fa a la participació de l'alumne en els debats que es generin. 30%
3. Realització d'un treball pràctic de final de semestre en el qual haurà d'utilitzar els conceptes i coneixements adquirits. Aquest treball serà la base del taller de final de carrera. 40%

FONTS D'INFORMACIÓ BÀSICA

Bibliografia de recerca (al voltant d'un autor o una temàtica) a concretar en funció dels continguts específics anuals de "Dramatúrgia Aplicada", a determinar pel dramaturg o director-dramatúrg a càrrec del desenvolupament creatiu del projecte associat a l'assignatura.

BIBLIOGRAFIA GENERAL DRAMATÚRGIA:

1. Abellán, Joan: La representació teatral. Introducció als llenguatges del teatre actual. Publiacions de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Barcelona, 1983.
2. Alonso de Santos, José Luis: La escritura dramática. Editorial Castalia. Madrid 1998.
3. Abirached, Robert: La crisis del personaje en el teatro moderno. Publicaciones de la Asociación de Directores de Escena de España. Madrid, 1994.
4. Bettetini, Gianfranco: producción significante y puesta en escena. Editorial Gustavo Gili, S.A. Barcelona, 1977
5. Birdwhistell, Ray L.: El lenguaje de la expresión corporal. Editorial Gustavo Gili, S.A. Barcelona, 1979.
6. Bobes Naves, María del Carmen: El diálogo. Estudio pragmático, lingüístico y literario. Editorial Gredos S.A. Madrid, 1992.
7. Bobes Naves, María del Carmen: Semiología de la obra dramática. Arco / Libros S.L. Madrid, 1997. Arco / Libros S.L. Madrid, 2001.
8. Bobes Naves, María del Carmen: Semiótica de la escena. Análisis comparativo de los espacios dramáticos en el teatro europeo.
9. Bordieu, Pierre: Las reglas del arte. Génesis y estructura del campo literario. Editorial Anagrama, Barcelona, 2005.
10. Brown, Gillian, y Yule, George: Análisis del discurso. Visor Libros S.L. Madrid, 2005.
11. Davis, Flora: La comuniación no verbal. Alianza Editorial, Madrid, 1981.
12. Elam, Keir: Semiótica del teatro. Il Mulino. Bologna, 1988.
13. Font, Carme : Cómo crear emoción en la literatura. Una guía para lograr la mejor expresión de los sentimientos. Alba Editorial, S.L.U., Barcelona, 2008.
14. Font, Carme: Cómo diseñar el conflicto narrativo. Claves para comprender y encauzar la tensión literaria. Alba Editorial, S.L.U., Barcelona, 2009.
15. García Jiménez, Jesús: Narrativa audiovisual. Ediciones Càtedra S.A. Madrid 1993.
16. García Márquez, Gabriel: Cómo se cuenta un cuento. Escuela Internacional de Cine y Televisión. Ollero & Ramos, Editores, S. L. San Antonio de los Baños (Cuba), 1995.
17. Guillén Nieto, Victoria: El diálogo dramático y la representación escénica. Institut de Cultura Juan Gil-Albert. Generalitat Valenciana. Conselleria d'Educació i Ciència. Alacant, 1994.
18. Halac, Ricardo: Escribir Teatro. Dramaturgia en los tiempos actuales. Ediciones Corregidor. Buenos Aires, 2006.

19. Helbo, André, et alt.: Semiología de la representación. Teatro, televisión, comic. Editorial Gustavo Gili S.A. Barcelona, 1978.
20. Herman, Vimale: Dramatic Discourse. Dialogue as interaction in plays.Routledge. London, 1995.
21. Hormigón, Juan Antonio: Trabajo dramatúrgico y puesta en escena. Volúmenes I y II. Publicaciones de la Asociación de Directores de Escena de España. Madrid, 2002.
22. Hormigón, Juan Antonio (editor): Del personaje literario-dramático al personaje escénico. Publicaciones de la Asociación de Directores de Escena de España. Madrid, 2008.
23. Howard Lawson, John: Teoría y técnica de la Escritura de Obras teatrales.Publicaciones de la Asociación de Directores de Escena de España. Madrid, 1995.
24. Kowzan, Tadeusz: Literatura y espectáculo. Taurus Ediciones, 1992.
25. Lavandier, Yves: La dramaturgia. Los mecanismos del relato: cine, teatro, ópera, radio, televisión, cómic. Ediciones Internacionales Universitarias, S.A. Pamplona, 1997.
26. Luckhurst: La palabra que empieza por D. Dramaturgia, dramaturgismo y asesoría literaria en el teatro desde el siglo XVIII. Editorial Fundamentos, Madrid, 2008.
27. Llanos López, Rosana: Historia y teoría de la comedia. Arco Libros S.L. Madrid, 2007.
28. Marinis, Marco de: Semiotica del teatro. L'analisi testuale dello spettacolo. Gruppo Editoriales Bompiani. Milano, 1982.
29. Marinis, Marco de: Entendre el teatre. Perfils d'una nova teatrología. Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Barcelona, 1998.
30. McKee, Robert: El guión: sustancia estructura, estilo y principios de la escritura de guiones. Alba Editorial, S.L.U. Barcelona, 2002.
31. Parker, Philip: Arte y ciencia del guión. Una completa guía de iniciación y pefeccionamiento para el escritor. Ediciones Robinbook, Barcelona, 2003.
32. Pavis, Patrice: Voix et images de la scène. Pour une sémiologie de la réception. Presses universitaires de Lille. Arras, 1985.
33. Pavis, Patrice: Vers une théorie de la practique théâtrale. Voix et images de la scène. Presses universitaires du Septentrion. Paris, 2000.
34. Polti, Georges: L'art d'inventer les personnages. Editions d'Aujourd'hui. Plan de la Tour, 1980.
35. Polti, Georges: Las 36 situaciones dramáticas. Editorial La Avispa, S.L., Madrid, 2000.
36. Sánchez, José A.: Dramaturgias de la imagen. Ediciones de la Universidad de Castilla-La Mancha. Cuenca, 2002.
37. Sarrazac, Jean-Pierre (director): Lèxic del drama modern i contemporani. Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Barcelona, 2009.
38. Schmidt, Siegfried J.: Teoría del texto. Ediciones Cátedra S.A., Madrid, 1977.
39. Spang, Kurt: Teoría del drama. Lecturas y análisis de la obra teatral. Ediciones de la Universidad de Navarra, S.A. Pamplona, 1991.
40. Tusón Valls, Amparo: Anàlisis de la conversación. Editorial Ariel, S.A. Barcelona, 2010.
41. Ubersfeld, Anne: Semiótica teatral. Cátedra / Universidad de Murcia. Madrid, 1989.
42. Vorhaus, John: Cómo orquestar una comedia. Los recursos más serios para crear los gags, monólogos y narraciones cómicas más desternillantes. Alba Editorial, S.L.U. Barcelona, 1994.